

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencle, MA ve věci

žalobce: **GUR RENT s.r.o.**, IČO 29288428
sídlem Slovákova 278/12, 602 00 Brno
zastoupený advokátem JUDr. Igorem Andrýskem
sídlem Masarykovo nám. 22, 695 01 Hodonín

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2019, č. j. 10406/2019-900000-312,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „celní úřad“) rozhodnutím ze dne 31. 12. 2018, č. j. 292425-6/2018-530000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznal žalobce vinným ze spáchání dvou přestupků. Prvního přestupku dle § 135p odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“) se měl žalobce dopustit tím, že umožnil skladování neznačených tabákových výrobků (293 gramů tabáku do vodních dýmek v 10 kusech otevřených jednotkových spotřebitelských baleních a dále

13 473 gramů tabáku do vodních dýmek ve 31 kusech nádob) na daňovém území České republiky v rozporu s § 114 odst. 2 zákona o spotřebních daních. Druhého přestupku dle § 135m odst. 2 zákona o spotřebních daních se měl dopustit tím, že nabízel k prodeji předmětný tabák v jiném než uzavřeném jednotkovém spotřebitelském balení s neporušenou tabákovou nálepkou v rozporu s § 107 odst. 6 zákona o spotřebních daních. Za tyto přestupky celní úřad uložil žalobci pokutu ve výši 50 000 Kč a dále povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 22. 2. 2019, č. j. 10406/2019-900000-312 (dále jen „napadené rozhodnutí“), podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce podané proti prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že na zajištěné výrobky nelze aplikovat zákon o spotřebních daních, ani zákon o Celní správě České republiky, ani daňový řád. Zákon o potravinách a tabákových výrobcích stanoví, co lze a co nelze považovat za tabákové výrobky. Dne 14. 11. 2018 se v provozovně žalobce nenacházely žádné tabákové výrobky. Celní úřad se nezabýval tím, zda výrobky spadají do kategorií tabákových výrobků. S touto námitkou se žalovaný nevypořádal. Žalobce činí sporným to, že předmětný tabákový odpad je použitelný ke kouření. Důkazní břemeno leží na žalovaném, když jsou pro takový účel zřízeny odborné laboratoře. Pracovníci celní správy nejsou odborně způsobilí pro posuzování této otázky.
3. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Posouzení předmětných výrobků jako tabákových výrobků potvrzují vyjádření jednatele žalobce při kontrole, čitelné údaje na fotografiích rozbalené jednotkové krabičky či veřejně prezentovaná nabídka služeb. Celní úřad nemá povinnost provést odborné zkoušky u všech zjištěných tabákových výrobků za každých okolností. Potřeba identifikovat výrobky pomocí analýzy nevyvstala.
4. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích a žalobce navrhl doplnění dokazování provedením laboratorní zkoušky, zda se v daném případě jednalo o tabákové výrobky.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. Jádrem sporu v nyní posuzované věci je otázka, zda ve správním řízení bylo prokázáno, že výrobky, jejichž umožněním skladování a nabízením k prodeji měl žalobce naplnit skutkové podstaty přestupků dle § 135p odst. 2 a § 135m odst. 2 zákona o spotřebních daních, jsou tabákovými výrobky. Uvedených přestupků se lze totiž dopustit pouze umožněním skladování tabákových výrobků nebo jejich nabízením k prodeji. Ve zbytku nečiní žalobce správními orgány zjištěné skutečnosti rozhodné pro aplikaci uvedených ustanovení spornými.
7. Podstatou žalobní argumentace je tvrzení, že předmětné výrobky jsou pouze tabákovým odpadem, přičemž správní orgány neprokázaly, že by se jednalo o tabákové výrobky. Podle žalobce by to mohl prokázat pouze rozbor v odborné laboratoři. Této argumentaci však soud nepřisvědčil.
8. Dne 14. 11. 2018 zaměstnanci celního úřadu provedli místní šetření v provozovně žalobce za přítomnosti jednatele žalobce. Při kontrole bylo zjištěno, že v provozovně „Veselá čajovna“ se

nacházely tabákové výrobky v prostorách barového pultu v části určené pro přípravu vodních dýmek, v polici za barovým pultem a v polici v kanceláři provozovny. Tabákové výrobky umístěné v části pro přípravu vodních dýmek byly uskladněny v různých obalech s ručně psaným popisem černým fixem (plastové a skleněné obaly bez tabákové nálepky, a dále originální papírové krabičky – jednotková balení s porušenou tabákovou nálepkou). Tyto skutečnosti zaměstnanci celního úřadu zaznamenali do protokolu o ústním jednání sepsaného v rámci místního šetření. Přílohou protokolu byl seznam zajištěných vybraných výrobků i fotodokumentace. Jednatel žalobce protokol podepsal bez připomínek, návrhů či námitek. V rámci protokolu je zaznamenána také výpověď jednatele žalobce, v rámci níž potvrdil, že v obalech nacházejících se v místě řízení je tabák do vodních dýmek určený ke kouření. Na otázku směřující k účelu tabákových výrobků uvedl: „*Ke kouření do vodní dýmy pro naše hosty a pro přímý prodej hostům.*“ Na konci své výpovědi spontánně doplnil: „*Co se týče tabáku umístěných ve skleněných nádobách či dózách, které nebyly opatřeny kolkem, tak byly řádně zakoupeny v Shanti, což můžeme doložit případně zaslanými fakturami, které bohužel momentálně nemáme na provozovně. Nacházejí se v tuto chvíli u účetní. Originální krabičky od tabáku do vodních dýmek, který je rozmístěn ve skleněných dózách, který zajišťujete, jsou umístěny v pytlí pod barem. Zde jsem je přinesl ke nahlédnutí a pořízení fotodokumentace.*“

9. Na základě zjištění zaměstnanců celního úřadu, pořízené fotodokumentace a výpovědi jednatele žalobce je nutno mít za nade vší pochybnost prokázané, že předmětem zajištění byly tabákové výrobky určené ke kouření. Právě tyto tabákové výrobky byly žalobcem skladovány a nabízeny k prodeji způsobem, který odporuje zákonu. Za takto zjištěného skutkového stavu nebylo povinností celního úřadu ani žalovaného provádět další dokazování k otázce, zda jsou dané výrobky skutečně tabákovými výrobky. Jestliže tato skutečnost nebyla v průběhu řízení vůbec sporná a žalobce ji prostřednictvím svého jednatele výslovně potvrdil, bylo by další dokazování zcela nadbytečné a nevhodné.
10. Žalobce začal zpochybňovat, že by se jednalo o tabákové výrobky až dodatečně a navíc velmi povšechně. Ve svém vyjádření ze dne 19. 12. 2018 pouze neurčitě uvedl, že se touto otázkou celní úřad nezabýval. V rámci odvolání toto vyjádření doplnil opět zcela obecným konstatováním, že v provozovně se v době místního šetření žádné tabákové výrobky nenacházely. S ohledem na to, že tato zcela strohá konstatování byla jednoznačně v rozporu s kontrolními zjištěními zaměstnanců celního úřadu a především s dřívější výpovědí jednatele žalobce, nemá soud za to, že by byla způsobila jakkoliv vyvrátit dosud zjištěný skutkový stav. Nebyla jej způsobila ani zpochybnit takovým způsobem, že by bylo nutno přistoupit k dalšímu dokazování. Původní výpověď jednatele žalobce zcela korespondovala s nabídkou v provozovně i obecně s jejím charakterem. V provozovně byla totiž zákazníkům poskytována služba vodní dýmky dle výběru, což lze obecně považovat za službu standardně poskytovanou v čajovnách. Jednatel žalobce také předložil původní obaly od výrobků, které byly zajištěny, přičemž ty taktéž potvrzovaly, že se jedná o tabák ke kouření.
11. Není tedy pravdou, že by se celní úřad či žalovaný nezabývali otázkou, zda se jedná o tabákové výrobky. Správní orgány této otázky ve svých rozhodnutích věnovaly náležitou pozornost a řádně své závěry zdůvodnily. Žalobce až v žalobě uvádí, že předmětné výrobky nebyly způsobitelné ke kouření (v průběhu správního řízení tuto skutečnost žalobce výslovně neuvedl). Toto tvrzení je ovšem opět v rozporu se všemi výše uvedenými skutkovými zjištěními, charakterem provozovny a především se zcela jednoznačnou, věrohodnou a konkrétněji nijak nezpochybněnou výpovědí jednatele žalobce.
12. Poukazuje-li žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113 (www.nssoud.cz), pak soud podotýká, že z tohoto rozsudku neplyne žádný konkrétní důkazní standard pro zjišťování, zda je zajištěný výrobek výrobkem tabákovým. Nelze z něj proto dovozovat, že by bylo možné tuto skutečnost prokázat jedině posudkem Celně technické laboratoře či Státní zemědělské a potravinářské inspekce. Již ze samotného citovaného rozsudku plyne, že skutečnost, zda je tabák vhodný ke kouření lze prokázat i jinak. V daném

případě byla takovým důkazem zkouška kouření v cigaretové dutince. Stejně ale však může jako důkaz sloužit cokoli, co je způsobilé osvědčit tuto skutečnost. Za plnohodnotný důkaz je proto nutno považovat také výpověď jednatele kontrolovaného subjektu, který zcela věrohodně a konzistentně popíše, že zajištěné výrobky jsou určeny ke kouření.

13. Soud proto uzavírá, že ve správním řízení celní úřad a žalovaný opatřily dostatečnou sadu důkazů na podporu závěru, že zajištěné výrobky (v jejichž umožnění skladování a nabízení k prodeji bylo spatřováno naplnění skutkových podstat dvou přestupků) jsou tabákovými výrobky.
14. Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování. Ze stejného důvodu, z jakého správní orgány nemusely přistoupit k laboratorní zkoušce zajištěných výrobků, nepřistoupil ani krajský soud k doplnění dokazování touto zkouškou. Ve správním řízení bylo totiž bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že předmětné výrobky byly tabákovými výrobky.

IV. Shrnutí a náklady řízení

15. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. ledna 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu